

РЕШЕНИЕ

№ 4770

гр. София, 16.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 06.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **2689** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 171, т. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба, подадена от Г. Т. П. чрез адв. Р. Р., срещу принудителна административна мярка (ПAM) за принудително преместване на МПС, приложена на 11.12.2020 г. по отношение на лек автомобил с марка Ф. П., рег. [рег.номер на МПС]

С жалбата се иска отмяна на обжалваната принудителна административна мярка като незаконосъобразна, необоснована и постановена в нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Поддържа се, че МПС не е пречело на движението и се поддържа, че неправилното паркиране не може да бъде самостоятелна предпоставка за налагането на ПAM. Прави се оплакване за несъразмерност на наложената мярка. В проведените по делото съдебни заседания жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – Инспектор „контрол паркиране“ при ЦГМ М. М. лично и чрез адв. Г., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на разноски.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 11.12.2020 г., в 16:30 часа жалбоподателят Г. Т. П. е паркирал управлявания от него автомобил Ф. пасат с рег. [рег.номер на МПС] върху тротоара на ул. Ц. П.,

[населено място], с посока [улица].

На същата дата ответникът М. М., заемащ длъжност „Инспектор контрол паркиране“, оправомощен да осъществява принудително преместване на превозни средства, паркирани в нарушение на ЗДвП и Наредбата за организация на движението на територията на Столична община съгласно Заповед № РД-09-486/2/02.07/2020 г., изпълнявайки служебните си задължения, разпоредил принудително преместване на управлявания от жалбоподателя автомобил, като е приел, че същият е паркиран в нарушение на чл. 94, ал. 3, предл. второ от ЗДвП, за което е съставен констативен протокол. В изпълнение на разпореждането автомобилът на жалбоподателя е бил принудително преместен от екип в състав оператор К. Б. и шофьор М. В., със сл. авт. № 61, съгласно съставен протокол /л.62-64/. На водача на автомобила – Г. К. П. е бил съставен АУАН № 000259/11.12.2020 г. за нарушение на чл. 94, ал. 3, пр. второ от ЗДвП.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства, които съдът намира за взаимнодопълващи се и непротиворечиви.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 140, ал.1 АПК, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Спрямо управлявания от жалбоподателя автомобил е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 5 ЗДвП – „преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач“. Според чл. 168, ал. 1 ЗДвП определените от министъра на вътрешните работи длъжностни лица от службите за контрол и/или длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, могат да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач. Със Заповед № СОА18-РД95-484/14.08.2018 г. на кмета на Столична община е одобрен ред и условия за принудително преместване на неправилно паркирани превозни средства на територията на СО /л. 42/. Видно от т.1, оперативната дейност по принудително преместване на неправилно паркирани ППС на територията на СО се осъществява от общинското дружество [фирма]. Със Заповед № РД-09-486/2/02.07/2020 г. /л. 47/ на изпълнителния директор на [фирма], е допълнен списък по Заповед № РД-09-486/26.11.2018 г. на длъжностни лица от ЦГМ, дирекция „Паркиране и м.обилност“, отдел „Принудително преместване и специализирани паркинги“, сектор „Контрол паркиране и принудително преместване“ към звено „Контрол паркиране“, като е добавен издателя на разпореждането за преместване на МПС в процесния случай М. В. М.. С оглед изложеното дотук, съдът намира, че ПАМ е приложена от компетентен орган.

Според чл. 172 ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая се касае за заповед по т. „б“ на чл. 171, т. 5 ЗДвП, за която не е въведено изискване за писмена форма, поради което разпореждането за принудителното преместване може да бъде издадено и в устна форма. Не са налице основания за нищожност на разпореждането за прилагане на

ПАМ и не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения при прилагането ѝ.

Според чл. 171, т. 5, б. „б“ ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителната административна мярка преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. Видно от посочената разпоредба, тази принудителна административна мярка може да се налага, когато МПС е паркирано в нарушение на правилата за движение в три хипотези, а именно 1. на място, обозначено с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудителното преместване на паркирано превозно средство; 2. когато създава опасност за останалите участници в движението; 3. когато прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. Осъществяването на която и да е от тях е самостоятелно основание за прилагане на ПАМ. В случая мярката е наложена поради наличието на втората хипотеза по чл.171,т.5, б. „б“ от ЗДвП - превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение, като създава опасност за другите участници в движението. Това обстоятелство съдът приема за установено въз основа на събраните по делото доказателства.

Видно от приложения снимков материал, жалбоподателят е паркирал управляваното от него МПС на посоченото място в [населено място], на [улица], изцяло на тротоара. Видимо автомобилът е заел по-голямата част от тротоара, така че силно се стеснява пространството, което би могло да се използва за движение от пешеходците. Видно от показанията на свидетеля Б., които кореспондират и с изображенията от снимките, по начина, по който е бил паркиран процесният автомобил, по тротоара не биха могли да преминат колички или хора. Това несъмнено ограничава и затруднява сериозно ползването на тротоара по предназначение и неминуемо създава опасност за другите участници в движението, тъй като пешеходците биха били принудени да заобикалят паркирания автомобил, излизайки на пътното платно. С оглед на това съдът приема, че са налице материалноправните предпоставки за прилагане на принудителната мярка, поради което възражението за нарушение на материалния закон е неоснователно. Тъй като преместването е в хипотезата на предл. второ от б. „б“ на горесцитираната разпоредба, а именно, когато МПС е паркирано по начин, който създава опасност за другите участници в движението, не е необходимо да има поставен знак, указващ принудителното преместване.

Относно възражението, че е нарушен принципът на съразмерност, то е неоснователно, тъй като принудителното преместване на превозното средство е не само оправдано, но и наложително във всички случаи, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места и създава опасност за другите участници в движението, както е и в настоящия случай.

Мярката е приложена и в пълно съответствие с целта на закона, а именно за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, с оглед на което ПАМ се явява законосъобразна на всички основания по чл.146 от АПК и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена. Процесуалният представител на ответника е направил искане за присъждане на

разноски, което следва да бъде уважено .

Воен от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Т. П. срещу принудителна административна мярка за принудително преместване на МПС, приложена на 11.12.2020 г. по отношение на лек автомобил с марка Ф. П., рег. [рег.номер на МПС] .

ОСЪЖДА Г. К. П. да заплати на [фирма] разноски по делото в размер на 600 /шестстотин/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: